

"Αλεκ, άναστανάζοντας.

Είχε φτάσει μισροστά στη βίλλα. 'Η πόρτα του κήπου ήταν άνοιχτή. Προχώρησε, κιντάζοντας στο σπίτι. "Όλα τ'α παράθυρα ήσαν σκοτεινά, έκτός από ένα του κάτω όρόφου, κ' άμέσως ό "Αλεκ συμπέριε πως αυτό έφραζε να είναι τό παράθυρο τής Κλάρας. "Όλο τό είναι του τίνης Ζητούσε, παράφωρα, τρελλά! Καί νά, τίν ίδια στιγμή ή νέα βγήκε στο μπαζόνι τής κάμαράς τής.

—Κλάρα ! φώναξε σιγά ό "Αλεκ.
— Πούς είναι ; είτε ή Κλάρα τριαγαμένη. "Ω ! "Αλεκ, έσύ είσαι ; "Αλλά, τί γυρνείς, λοιπόν ; Δέν είναι τίμο αυτό που κάνεις...
— "Όλα τ'α μέσα έπιτρέπονται στον έρωτα και στον πόλεμο ! Δάλεξε.
— Δέν άστεύειομαι. "Αλεκ ! Ξέρεις πως γιά μ'ας είναι πόλεμος !...
"Αλλά ό "Αλεκ είχε κιόλας σαφραλώσει άπάντο στο μπαζόνι.
— Έπιτρέπεις νά μπώ στο δωμάτιό σου, Κλάρα ; ρώτησε παρακλητικά.

Καί χωρίς νά περιμένη άπάντησι, πέρασε τό χέρι του στη μέση τής ασπασμένης νέας και τίν παρόνευ μέσα στο δωμάτιο. 'Η έλαφρά στή έπαφή τόν έκανε νά χ'άση τίν ψυχραία του και ξαφνικά άρπαξε τίν Κλάρα και τίν έσφιξε μέσα στην άγκαλιά του. Γέμισε μέ τρελλά φίλα τ'α μαλλιά τής, τ'α μάτια τής και τ'α χείλη τής. Έκείνη πάλεσε άπεγνωσιμένα γιά νά τού ξεφύγη. "Αλλά ό "Αλεκ, μεθυσμένος από τό πάθος του, βέβαιος γιά τίν τελειωτική νίκη του, δέν ένοούσε νά τίν άφήση. Καί σέ μία στιγμή τίν σήκωσε στά χέρια του.
"Η Κλάρα δέν έφραγε πιά αντίστασι...

Μόλις επέστρεψε στο ξενοδοχείο του, ό "Αλεκ έτοιμισε τίς βαλίτσες του και διάταξε τόν θυρωρό νά τού ζητήσει μία καμπάνα στο άμπόλο που έφραγε το ίδιο εκείνο βράδυ γιά τίν "Αγγλία. Κατόιν κ'ήθεσε κ' έγραψε τίς λίγες αυτές λέξεις :

"Δέν τολμά νά ζητήσω τή συγγνώμη σου, αλλά σου υπόσχομαι νά μ'ή σ' ένοχλήσω πιά ποτέ ! Σου εύχομαι νά εύτυχήσης στον δεύτερο γάμο σου ! "Έχεις δίκιο, ό χαρακτήρες μας συγκρούονται και είναι άδύνατον νά ταίριαξουν.

"Έδωσε τό γράμμα σ' ένα υπαίτιο και τόσπειλε στην Κλάρα. Κατόιν έλιβεύατο στο άμπόλο. Είχε ζητήσει μία δόλοληρη καμπάνα γιά τόν ένατό του. Νευριασμένος όπως ήταν, έπιθυούσε τή μοιαζιά. "Αφού τιατοποίησε τίς άποσκευές του, άνέθηκε στη γέφυρα, που ήταν έρημη σχεδόν εκείνη τή ώρα. Τό βλέμμα του άναζητήσε τή λευκή βίλλα. Τήν άναάλυψε πέρα, στην κορυφή του λόφου, μισοκρυμμένη μέσα στις πρασινάδες, και τό βλέμμα του έμεινε καρφωμένο εκεί γιά πολλή ώρα...

Τό πλοίο σαλπάρισε και σιγά στην άρχή, μιά γρήγορα κατόιν, άπομακρόνησε, ός ότου τό γραφικό νησί δέν φαινόταν πιά, παρά σάν ένα μικρό μελανό σημείο στον όρίζοντα. Τότε μονάχα ό "Αλεκ κατέβησε στην καμπάνα του. "Αλλά εκεί σ'άθηκε κατάληκτος στο κατόνι. "Η Κλάρα, άναταντικά ξαπλωμένη σέ μία πολυθρόνα, βοισκόταν μέσα.

—Κλάρα ! φώναξε. Τί κάνει εδώ ;
— Σέ περιμένο, όπως βλέπεις ! άπάντησε ή νέα, μ' ένα παράξενο χαμόγελο στα χείλη τής.
Καί προχωρώντας προς αυτόν, έπλώσε τ'α χέρια τής λέγοντας άνά.
— Έρχομαι σέ σένα χωρίς τερημένα, χωρίς κ'άν τό δαχτυλίδι τού γάμου... "Ηθά... γιατί σ' αγαπά πάντοτε, "Αλεκ !... "Όταν έλαβα τό γράμμα σου, έτρεξε τό ξενοδοχείο. Μοί είπαν πως έφυγες, και νάια ! Δέν άγάπησα ποτέ κανέναν άλλον, ούτε και σ'αφθηκα ποτέ γιά δεύτερο γάμο. Κατάλαβα πως ό καιγάδες μας άποτελούν κ' αυτοί μέρος τής άγάτης μας...

Κι' ένώ ό "Αλεκ τήν έσφιγγε μέσα στην άγκαλιά του, εκείνη ψέφισε σ' αυτό του :

—...Της παντοτεινής άγάτης μας, πολυαγαπημένο μου !...

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΝΕΥΜΑ

ΕΒΡΑΪΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

"Η Ραχ'ήλ.—Πάρε, Σολομών, τό δαχτυλίδι σου. Δέν μπορώ νά σέ παντρευθώ... "Αγατώ άλλον...

Σολομών.—Και ποιός είν' αυτός ; Πώς τόν λές ;
Ραχ'ήλ.—Θεέ μου !... Μήπως θέλεις νά τόν σκοτώσης ;
Σολομών.—"Όχι, καλέ. Θέλω άπλοίστατα νά τού πουλήσω τό δαχτυλίδι μου !...

"Αδμονία :

'Ο Αεβί.—Μά γιατί προκίεζετε μονάχα μέ 300 χιλιάδες τίν κόρη σας ; Δέν τ'α βοισκετε πού ά λίγα ;

'Ο Μωσής.—Ναί, μά θά μέ κληρονομήσει μετά τό θάνατό μου.

'Ο Αεβί.—Καί... τί λέτε ; 'Ε άόρηση νά σ'α κληρονομήση ;

ΣΚΕΦΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

"Έκείνα που υπόσχεται ή γυναίκα στον εύπιστο έρωστή τής, πρέπει νά θεωρηθούν ως γραφόμενα ή έπάνο ή έπάνο σέ τριακμισμένη θάλασσα.
Κάτουλλος

Είνε άσύγκριτη ή ώμορφιά τόν μορμασιών μιάς γυναίκας άμορφης, τή στιγμή που είναι θυμαμένη.
Β. Ούγκω

Γυναίκα που δέν μπορεί ν' αγαπήσει, είναι καρτός χωρίς γέισο.
Α. Μυσσε

"Η φρόνημη γυναίκα είναι ταιριό άρετής.
Μένανδρος

"Η γυναίκες άμετέρων τίν άνοάζε τής ζωής τους στον έρωτα και τόν χειμώνα τους στην εύλαβεια. "Όταν ό άνδρες τίς έγκαταλείφουν, παραβάντο σ'ή λατρεία τού Θεού, ό άποιος είναι ό τελευταίος τού σ'αγαπημένος κ' ό μόνος που δέν τόν άπατόιν !
Γκοντάφ

Τό πιο ώραιο πουλί, που ύπάρχει στή γή, είναι ή γυναίκα.
Γεωργία Σάνδη

"Ο πρώτος έρωστής τής γυναίκας ήττησε ό διάβολος.
Ζίντ

Τρία πράγματα αγαθήρα χωρίς νά μπορέσει ποτέ νά τ'α καταλάβω : Τή ζωγραφική, τή μουσική και τίς γυναίκες.
Φοντενέλ

"Η καρδιά τής φίλερσεση γυναίκας μοιάζει μέ τριαντάφυλλο, από τό όποιο καθίνας περασιόσει φαίνεται ένα φύλλο. "Έτσι, άφού ό θανωπάσις τής τήν μαδησιον, μένουν γιά τόν σ'αγάγο τής μονάχα τ' αγακάθα.
Σ. "Αρνολό

"Η καρδιά τής γυναίκας είναι μιά άφρα τριχορδή, τής όποιας ή μιά χορδή φύλα τον έρωτα, ή άλλη τόν Θεό και ή τρίτη τή δόξα.
Νικόν ντέ Λανκλό

Τό θελτικώτερο άντιεπιμένο τής φρωσεος είναι μιά γυναίκα ένάρετη και άξιερωστη. "Αλλά που είναι κριμμένο αυτό τό άντιεπιμένο, κανείς δέν τό έφρα.
Ζ. Ζ. Ρουσσώ

"Η αγαθή γυναίκα είναι ένα μηθεκό πουλί, ένας φοιός, που ποτέ δέν θά βρεσθή.
"Αγίος Ίερωνυμος

"Όσα άστέρα ύπάρχουν στον άφρανό κ' όσα φάκια ζουν μέσα στή θάλασσα, τόσες ποηρίες κριφονται και στην καρδιά τής γυναίκας.
Κουμφούκιος

"Ο έρωτας καταστρέφει τ'α θεμέλια τόν φρωαν ψυχόν, καθώς τό άχόρταγο σκούφρα τρέφει τίς ρίζες τόν φρωσιόφρον λουλουδιών.
Σαίξπηρ

"Ο έρωτας μ'ας κάνει τεμπέληδες, αλλά άνήσυχους τεμπέληδες !
Πόπλιος Σύρος

"Ο έρωτευμένος γελά στον ήπνο του, αλλά μόλις ξυπνήσει ξεπαίει σέ θήνους.
Πυθαγόρας

"Η φρόνημη κ' ό έρωτας δέν συμβαδιζουν ποτέ.
Αγησίλαος

"Ο μικρός ξυπόλυτος και τυφλός θεός, ό ποιητός νόθος γνώς τής Αφροδιτης, που τό δολερό χερσά του καταξοσχίζει τίς καρδιές μας, τρέχει παντού, νύχτα και μέρα, και μέ τ'α βέλη του βγάζει τ'α μάτια όλου τού κόσμου, γιά νά έκδικηθή γιά τή δική του τυφλα.
Σαίξπηρ

"Έρωτα, είσαι τύραννος και γ' αυτό σέ μωθ. Καταστρέφεις τήν άρετη και σφραεις πάντα μαζί σου τ'α σφάματα, τό έγκλημα, τόν τάφο. Μακαρίζω εκείνους, που δέν δοκίμασαν ποτέ τή γλυκειά, άλλ' δόθηρα δύναι σου.
Βολταίρος

"Ο έρωτας ό χθεσινός είναι ώραϊός, ό αύριανός επίσης, αλλά ό τωρινός είναι πάντα άνιπόφορος, όσο ή πιο τυραννική άρρωστεια.
Α. Στρίντμπεργκ

"Ο άνθρωπος που μεθάει μέ τό κρασί, γίνεται πτώμα, μά εκείνος που μεθάει μέ τόν έρωτα, κατανάει τρελλάς.
Βάκων

